

Alain Bornain

amourable

Éric Fourez

*In de sporen
van de Noordzee...*

Carte blanche
voor Claude Lorent

+

**Merci (contre)Facteur !
Mail art #8**

Jef Lambrecht

Persdossier

01.06 > 01.09.2024

BP MUSÉE D'ART
DE LA PROVINCE
DE HAINAUT
S²²

Duvel

ÉCOLE PROFESSIONNELLE

**BP
S22**

MUSÉE D'ART
DE LA PROVINCE
DE HAINAUT

WWW.BPS22.BE

**BP
S22**

MUSÉE D'ART
DE LA PROVINCE
DE HAINAUT

WWW.BPS22.BE

Programma 01.06 > 01.09.2024

Tentoonstellingen

- 4 **Alain Bornain**
amourable
- 12 **Éric Fourez**
In de sporen van de Noordzee... / Carte blanche voor Claude Lorent
- 20 **Merci (contre)Facteur ! Mail art #8**
Jef Lambrecht

Binnenkort

- 22 **Toekomstige tentoonstellingen**
September 2024 > december 2025

Alain Bornain

amourable

Alain Bornain (Genappe, 1965) is een autodidactische kunstenaar en is gefascineerd door het idee van herinnering en verdwijning. Hij bekleedt de zaal Pierre Dupont met verschillende series nieuwe schilderijen, in verschillende formaten, afgewisseld met enkele oudere werken.

Onder de titel *amourable*, een neologisme uitgedrukt door een kind dat "immortel" (onsterfelijk) bedoelde en door de kunstenaar werd begrepen als "in staat om bemind te worden", waardoor dood en liefde met elkaar in verband worden gebracht, schetst de tentoonstelling nieuwe perspectieven in zijn werk, zonder de productie van de afgelopen 25 jaar uit het oog te verliezen; tegen een achtergrond van herhaalde meditatie over de wisselvalligheden van het leven.

Alain Bornain weet dat het leven een eindeloze aaneenschakeling is van vragen zonder duidelijke antwoorden. In plaats van de vragen te negeren of geruststellende oplossingen te verzinnen, pakt hij ze frontaal aan, zonder ook maar de geringste vraag uit de weg te gaan. Hij ontleedt ze en creëert nieuwe werken die een uitdrukking zijn van deze vragen. Op deze manier roept elk stuk, hoe het ook geformuleerd is in termen van beeldende kunst, existentiële vragen op die weerklank kunnen vinden bij iedereen die ernaar kijkt.

Curator: Pierre-Olivier Rollin

Alain Bornain,
Image 22/A/15, 2022.

Gedurende zijn carrière heeft Alain Bornain zich nooit echt beperkt tot één enkele artistieke techniek, in dit geval de schilderkunst, zijn favoriete medium. Hij verkent ook af en toe andere media, zoals installaties, beeldhouwen en tekenen. Buiten richt de kunstenaar zich bijvoorbeeld tot voorbijgangers op de campus door op de gevel van de BPS22 deze korte zin te schrijven: "Zult u de tijd?". Deze vraag vat perfect de bezorgdheid van de kunstenaar samen, die vaak door middel van uitwissen handelt en voortdurend de zin van het leven in vraag stelt. De tentoonstelling toont ook andere werken die kenmerkend zijn voor zijn carrière, zoals zijn transformatie van Boris Vian's roman *L'Écume des jours*, zijn haiku's, zijn recente *Images avérées*, foto's bedekt met goudstof, of *Memento*, een uitgebreide installatie van 40.000 dobbelstenen, waarvan de zijden de volgende woorden dragen: PROFIT [OPBRENGST], MANQUE [MISSEN], OUBLI [VERGETEN], EXTASE en PRESENCE [AANWEZIGHEID]. De laatste zijde is onbeschreven, een opeenvolging van tegenstrijdige concepten die het hele scala van het willekeurige bestaan bestrijken.

Een van zijn nieuwe series geschilderde doeken, waarin hij voor het eerst in aanraking komt met het portret, is het resultaat van één van deze toevalligheden in zijn leven: geen enkel voorwerp werd bewaard uit zijn kindertijd dat af en toe zijn geheugen zou kunnen prikkelen, maar op een dag kreeg hij een cadeau: een foto van één van zijn kleuterklassen. De kunstenaar baseerde zich op dit herontdekte beeld en creëerde 26 portretten van zijn klasgenoten en van zichzelf. Daarbij speelde hij met het verschijnen en verdwijnen van figuren om de vluchtigheid of permanentie van herinneringen op te roepen. Hoewel zijn werk een discrete autobiografische dimensie niet uit de weg gaat, deelt Alain Bornain over het algemeen de bezorgdheid op het gebied van kunst in het algemeen en schilderkunst in het bijzonder. Hij neemt daarbij talrijke picturale referenties over, zoals het thema ijdelheid.

Links:
Alain Bornain,
Memento (detail), 2012.

Rechts:
Alain Bornain,
Images, 2022.

De benedenverdieping van de Pierre Dupont-zaal wordt volledig in beslag genomen door twee nieuwe series grote schilderijen. De eerste bestaat uit vijf nieuwe *Blackboards*, de grootste in de serie die eind jaren '90 van start ging. Deze schilderijen, die doen denken aan schoolborden, zijn opgebouwd op een monochrome achtergrond waarnaar de generieke titel verwijst. Het oppervlak van de borden is bedekt met sporen van uitwissing, lagen stof die over het oppervlak zijn uitgestreken, tekens die verdwenen zijn, woorden of cijfers die in de onderliggende lagen verschijnen. Terwijl de tekens een meditatie suggereren over de zin van het bestaan, speelt het algemene uiter-

lijk van de werken in op de illusie en misleidt ons over hun werkelijke aard: representatie of presentatie van ready-made? Afbeelding of gevonden voorwerp?

Aan de andere zijde onthullen vijf enorme diptieken, die speciaal voor de tentoonstelling zijn ontworpen, nieuwe ontwikkelingen in het werk van de kunstenaar. Ze maken gebruik van afbeeldingen uit tijdschriften of van het Internet, die geselecteerd zijn vanwege hun vreemd, ondefinieerbaar of onnauwkeurig karakter. Kinderen die tijdens een lichttherapiesessie lopen, mensenmassa's, microscopische beelden, graffiti, enz. De beelden worden in brede maar precieze

Alain Bornain,
Blackboards, 2022.

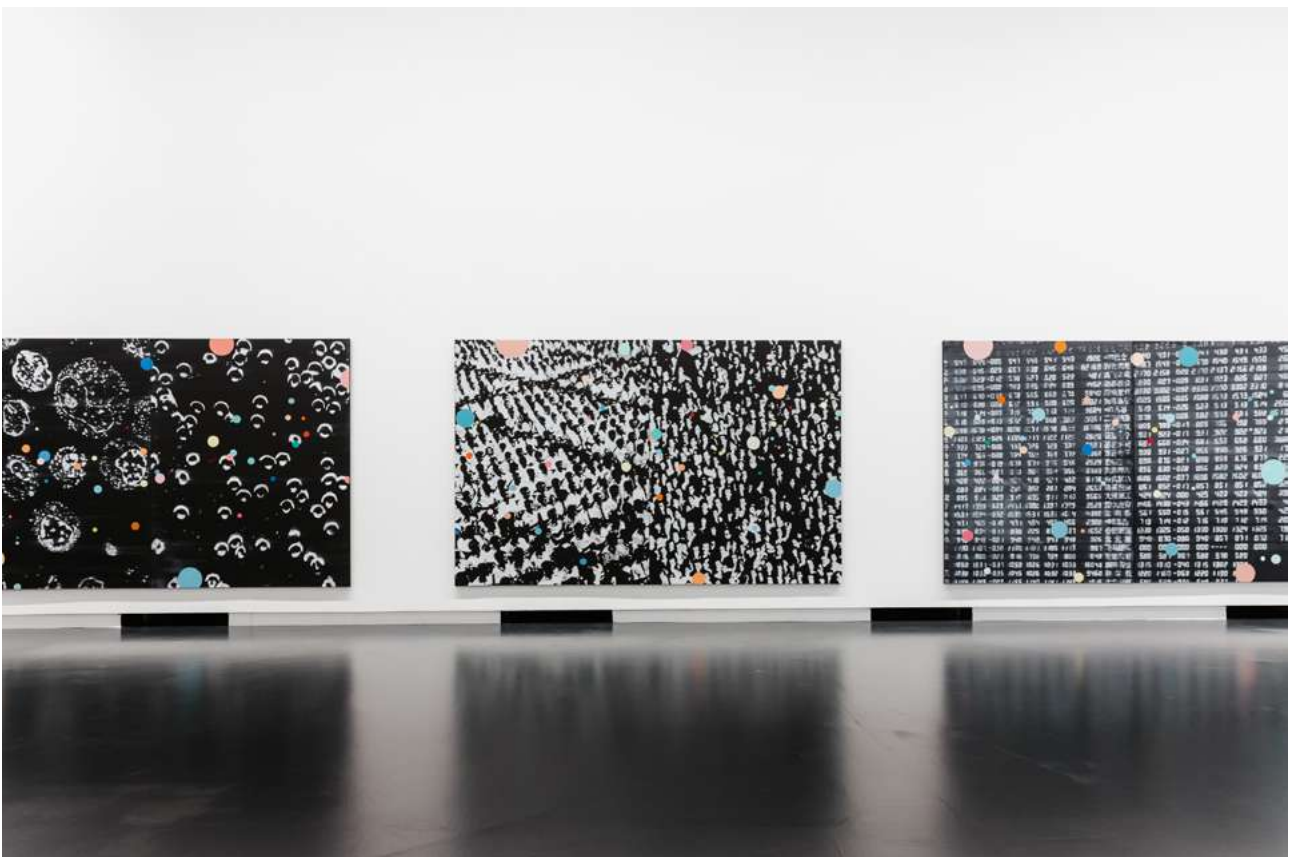

streken overgeschreven, in het wit op een zwarte achtergrond. Gekleurde grafische elementen duiken hier en daar op om de perceptie te verstoren, het beeld te vervlakken en de interpretatie te misleiden.

Zoals Pierre-Olivier Rollin, curator van deze tentoonstelling, in de inleiding van de binnenkort te verschijnen catalogus schrijft: "In recente werken worden herwonnen beelden gebruikt als achtergrond of eerder als structuur voor algemene composities waaraan grafische en picturale elementen worden toegevoegd: een aantal cijfers, letters of woorden, onzekere of strenge vormen, gekleurde vlekken waarvan de

geometrische precisie contrasteert met de luchtige toetsen van de oorspronkelijke vormen, doorhalingen als valse onhandige spijtbetuigingen. De werken van Alain Bornain, ook al zijn ze gebaseerd op een meer figuratieve benadering, geven nooit toe aan het principe van onmiddellijke herkenning dat zo kenmerkend is voor de beeldtaal van onze tijd; er zijn altijd meer verschillen dan overeenkomsten; ze spelen altijd met het tot bloei laten komen of afsluiten van beelden. Meer dan ooit is schilderen een cosa mentale, een plek waar de geest ronddwaalt, uitgenodigd om zichzelf voortdurend te verdiepen en opnieuw uit te vinden."

Alain Bornain,
Images, 2023.

Alain Bornain werd geboren in Genappe in 1965. Hij verhuist naar Charleroi, waar hij woont en werkt. Na een technische opleiding in informatica en robotica, wordt hij schilder als autodidact. Hij wordt al snel bekend in de kunstwereld, wint talrijke prijzen en stelt tentoon, vanaf de jaren 1990, in zijn geboorteland maar ook elders in Europa en de laatste twee jaren ook in China.

Alain Bornain geeft ook les aan de École supérieure des Arts de la Fédération Wallonie-Bruxelles, aan ARTS² (Bergen) en de Académie des Beaux-Arts van Charleroi.

Portret van Alain Bornain,
2024.

Alain Bornain,
Apostrophe, 2024.

+

zon. 16.06.2024

Alain Bornain leidt museumbezoekers door zijn tentoonstelling. De gelegenheid om het standpunt van de kunstenaar over zijn werk en de belangrijkste ideeën die hij in praktijk brengt te ontdekken.

zat. 29.06.2024

Volgens het model van een Aperitieflezing maken Alain Bornain en de curator van deze tentoonstelling, Pierre-Olivier Rollin, van de gelegenheid gebruik om in de catalogus de vele thema's te verkennen die tijdens zijn artistieke carrière aan bod zijn gekomen.

Éric Fourez

In de sporen van de Noordzee...

Het museum begint met een nieuwe cyclus tentoonstellingen rond het principe van de carte blanche. Voor deze eerste tentoonstelling nodigt het de kunstcriticus en curator Claude Lorent (Charleroi, 1943) uit. Hij wilde samenwerken met scenograaf Françoise Vandenberghe om in de Grande Halle het werk van de kunstenaar **Éric Fourez** (Doornik, 1946) in de kijker zetten. Het artistieke traject voert het publiek *In de sporen van de Noordzee...* De tentoonstelling brengt meer dan zeventig werken bijeen die in een periode van zo'n vijftig jaar zijn gemaakt (tussen 1973 en 2023).

Deze kunstproductie wordt gekenmerkt door grote esthetische en conceptuele constanten. Sinds het einde van de jaren '70 vindt Fourez in zijn hyperrealistische monochrome schilderijen van maritieme scènes namelijk het voorwerp, de stijl en het onderwerp die dominant zullen worden in zijn artistieke praktijk. Claude Laurent noemt dit *een landschapswerk dat eindeloos hetzelfde maar steeds verschillend is*.

Curator: Claude Lorent

Scenograaf: Françoise Vandenberghe

Marines, 2002-1981

Éric Fourez was aanvankelijk geïnteresseerd in het hyperrealisme, maar heeft zich er al snel van verwijderd. Hij heeft zich dan toegelegd op een monochrome schilderkunst met een lichte, helderblauwe tint. Zo kon hij zich concentreren op zijn geliefde onderwerp, met name de zichten van de Noordzee. De eenzame uitgestrektheid tijdens de winter roept een fascinerende en gevaarlijke ervaring in de Sahara op, evenals herinneringen uit zijn kindertijd.

In de loop der jaren zijn de schilderijen van Éric Fourez eerst licht grijs geworden en daarna stralend wit. Hij vernauwt zijn gezichtsveld om zich te concentreren op de sporen die de terugtrekkende Noordzee in het zand heeft achtergelaten. Het resultaat zijn werken die de grens tussen figuratie en abstractie doen vervagen, waarbij lichte, grijze incisies worden achtergelaten op een uitgestrekte, smetteloze witte achtergrond. De schilderijen sluiten de ruimte in, maar proberen ook de ervaring van de tijd te sublimeren, in een wanhopige poging die zoveel kunstenaars met elkaar delen om het verstrijken van de tijd te vertragen en de dood symbolisch uit te stellen.

Boven en onder:
Éric Fourez
*In de sporen van
de Noordzee...*
(tentoonstelling uitzicht),
BPS22, 2024.

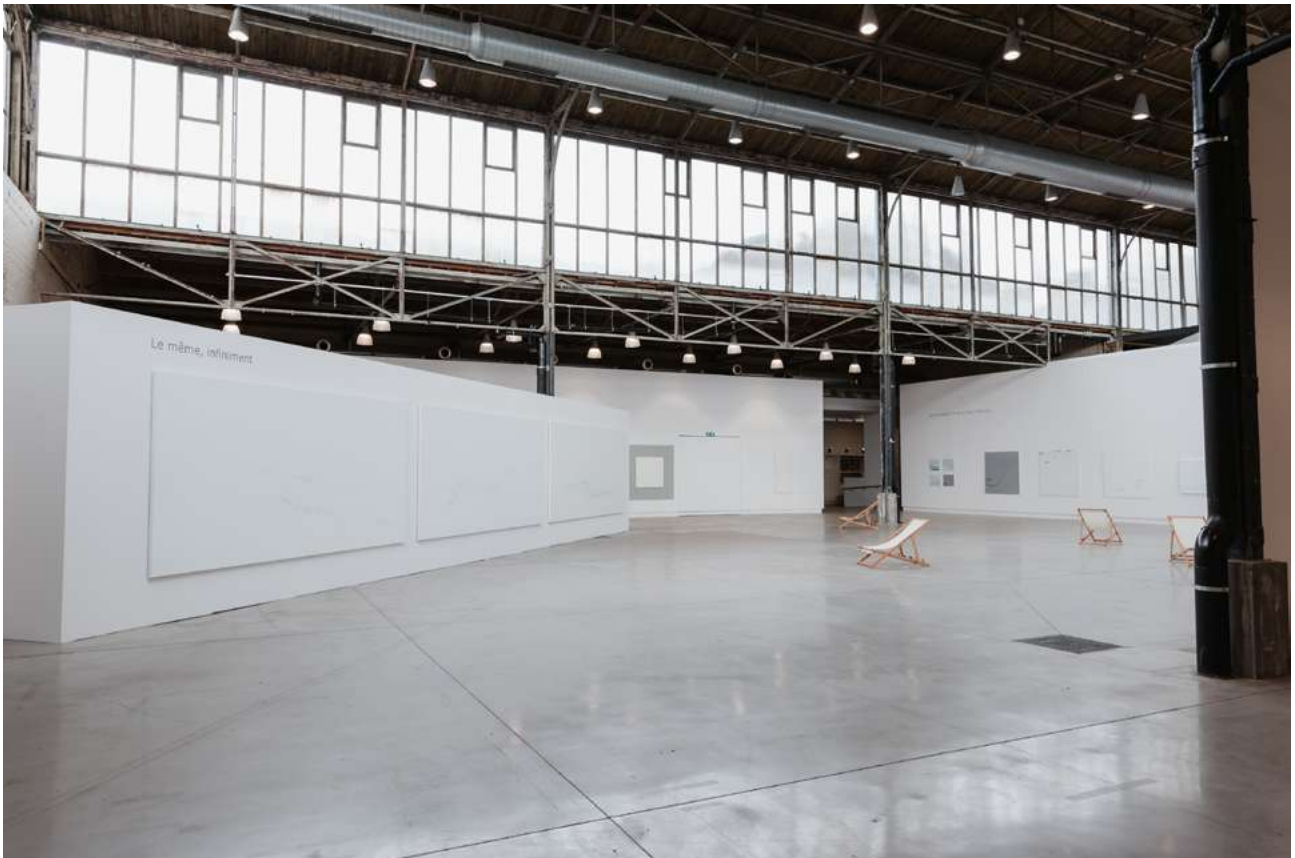
Midden:
Éric Fourez, *Traces*,
1985.

Palet van Éric Fourez in
zijn atelier, 2024.
Foto BPS22

Dit smetteloze wit wordt de lievelingskleur van de kunstenaar. Hij behoudt de stralende glans door geen verdunner - olie - toe te voegen aan zijn verf, die hij rechtstreeks op het doek aanbrengt. Dit is een buitengewoon fysiek werk, aangezien het wit in dichte, grote en dikke lagen aangebracht wordt met een borstel, zonder het vloeibare effect van de

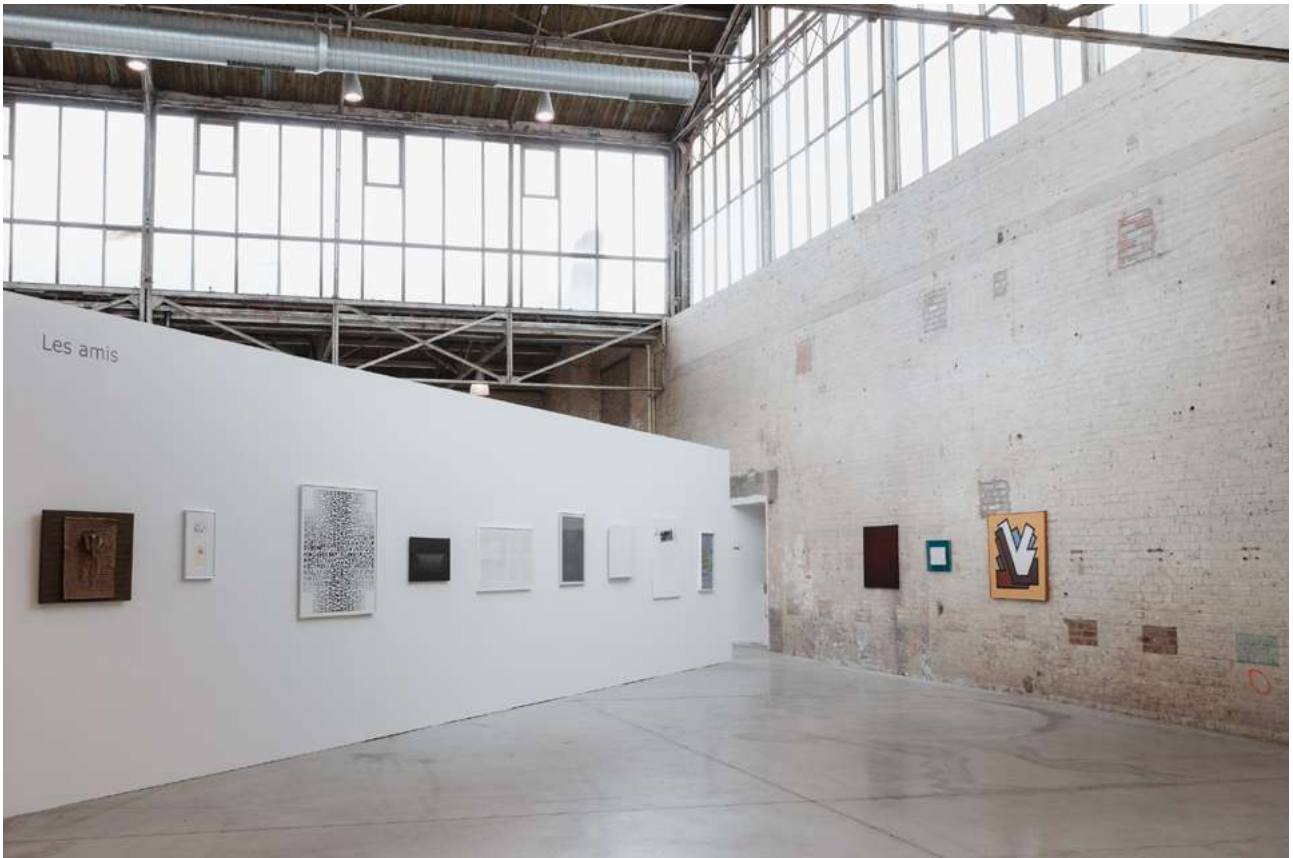
verdunner. Dit wit symboliseert zowel volheid als leegte en drukt een vorm van sereniteit, rust, stilte, oneindigheid en zelfs verdwijning uit. Fourez probeert bepaalde emoties vast te leggen die de mens kunnen aangrijpen wanneer hij wordt geconfronteerd met uitgestrekte gebieden zoals de zee, de woestijn of de lucht.

De witte kleur, gelijkmatig over het doek verdeeld, vertoont gelijkenis met een monochroom, in de zin dat het geen sporen van toepassing of "handeling" achterlaat; hierdoor ontstaat een uniform oppervlak dat alleen wordt verstoord door de antracietkleurige tinten die doen denken aan de sporen van water op het zand. Het schilderij schommelt tussen abstractie en figuratie; wit lijkt net zo goed een plat vlak met donkere vlekken, op de manier van een informeel tachisme, als een oneindige uitgestrektheid waarvan de donkere elementen de indruk geven van een imposante diepte.

De curator van deze tentoonstelling, Claude Lorent, benadrukt deze vorm van obsessie, die bestaat uit het steeds opnieuw schilderen van hetzelfde onderwerp zonder enige herhaling, waarbij telkens een specifieke nuance aan elk doek wordt toegevoegd. De ongeveer zeventig werken, die zich uitstrekken over meer dan veertig jaar creatie, illustreren dit fascinerende facet van het werk van de kunstenaar. Hij herhaalt zijn motieven onvermoeibaar zonder ze te dupliceren, vermenigvuldigt de gezichtspunten en speelt met de perceptie van elke kijker. In die zin maakt Fourez deel uit van een "an-

Éric Fourez
*In de sporen van
de Noordzee...*
(tentoonstelling uitzicht),
BPS22, 2024.

dere geschiedenis" van de moderniteit: deze is niet langer gebaseerd op inventiviteit en diversificatie, zoals belichaamd door de demiurgische figuur van Picasso, maar op de onophoudelijke herhaling van een thema en een stijl, opgesplitst in minieme variaties.

Éric Fourez grijpt deze retrospectieve ook aan om een paar werken van vrienden op te nemen, waaronder Gabriel Belgeonne, Patricia Dopchie, André Lambotte en Guy Vandenbranden.

Éric Fourez
*In de sporen van
de Noordzee...*
(tentoonstelling uitzicht),
BPS22, 2024.

Éric Fourez is geboren in Doornik in 1946, waar hij nog altijd woont en schildert. Hij heeft lange tijd gewerkt als verantwoordelijke voor de dienst plastische kunsten van de stad en heeft het festival *Art en ville* [Kunst in de stad] en de wedstrijd *Prix artistique de la Ville de Tournai* [Artistieke Prijs van de Stad Doornik] opgezet in 1980.

Éric Fourez volgt opleidingen over theater, probeert de cinema uit en komt uiteindelijk als autodidact aan het einde van de jaren '70 bij de schilderkunst terecht, *in een periode waarin de schilderkunst te kampen heeft met middelen voor technische reproductie om de werkelijkheid nauwgezet te kopiëren en werkelijk deel uit te maken van een veel ruimer kritisch gedachtengoed. Maar Fourez kiest voor een heel andere weg dan die van het hyperrealisme met de gecondenseerde dramatisering, namelijk een minder conceptuele en meer persoonlijke, een minder demonstratieve en meer intuïtieve weg.* (Pierre-Olivier Rollin, *Éric Fourez, Monographie*, 2024, p. 9)

Boven:
Portret van Éric Fourez,
2024.
Foto BPS22

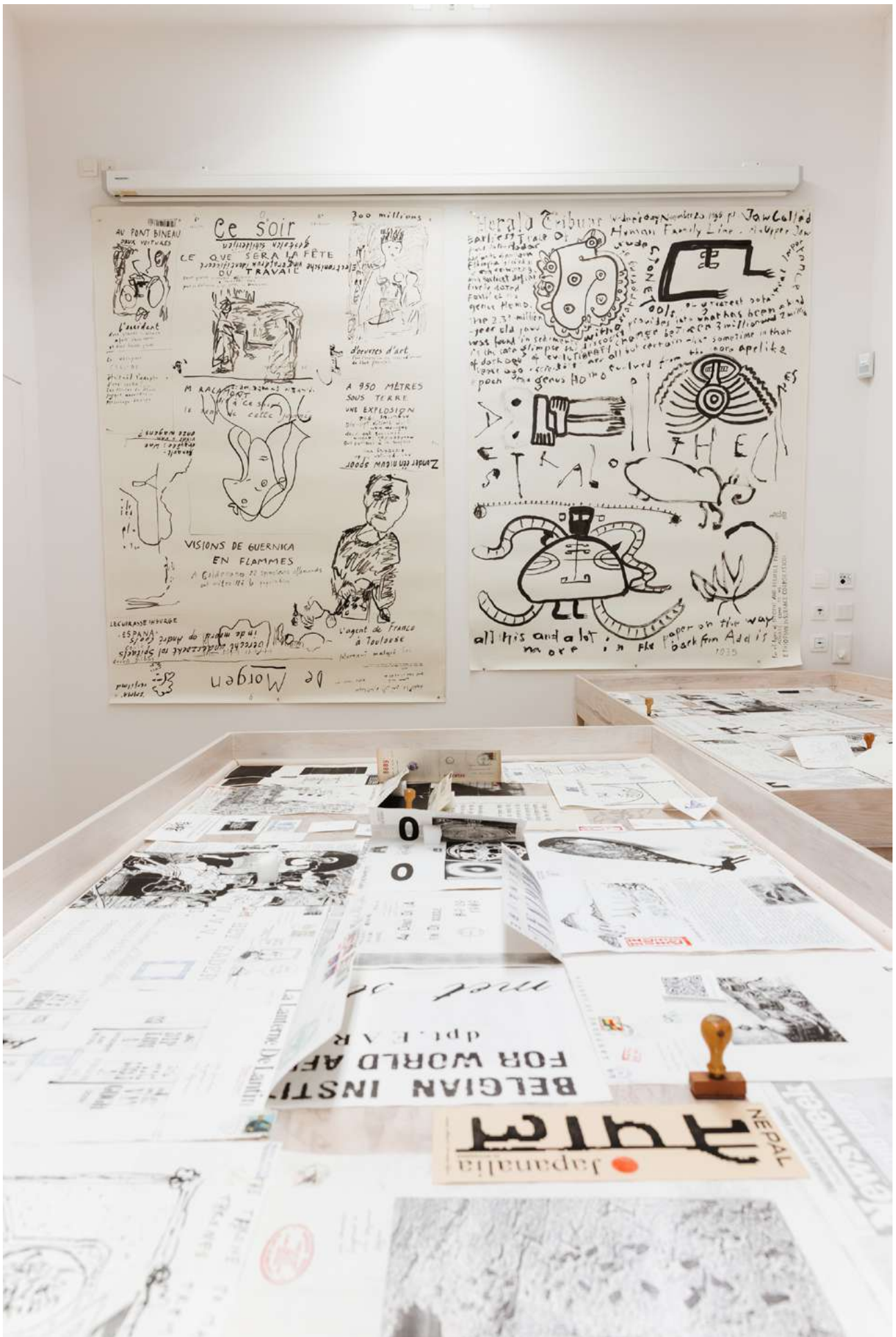
Rechts:
Éric Fourez
*In de sporen van
de Noordzee...*
(tentoonstelling uitzicht),
BPS22, 2024.

+

zat. 08.06.2024

Een ontmoeting met Claude Lorent, curator van *In de sporen van de Noordzee...* in aanwezigheid van Éric Fourez. Deze inleiding tot de halve eeuw carrière van de kunstenaar valt samen met de publicatie van zijn monografie.

Merci (contre)Facteur ! Mail art #8

Jef Lambrecht

Presenteert luik#8 van de cyclus Merci Facteur ! [Bedankt Postbode!] de briefwisseling van de Nederlandstalige politieke journalist **Jef Lambrecht** (Avelgem, 1948 - Antwerpen, 2016), in een speciaal project dat door zijn voormalige galerij-eigenaar Chris Straetling opgezet is.

Deze tentoonstelling belicht de verschillende goedkope tijdschriften en magazines, verwant aan mail art fanzines, die Jef Lambrecht uitgaf: *La Lanterne de Lantin* en *L'Original Imaginaire*, om er maar enkele te noemen. Zijn tijdschriften en briefwisseling, zijn affiches en tekeningen vormen een geheel waarin poëtische verwarring heerst rond de noties waarheid en authenticiteit. Het is in deze geest, gevoed door zowel Dada als de Nederlandse provo-beweging, dat dit 7e luik van de cyclus tentoonstellingen gewijd aan Mail art in België is bewerkt als *Merci (contre)Facteur* en het nummer #8 draagt, een nummer dat Jef Lambrecht dierbaar is.

Voor deze tentoonstelling heeft Chris Straetling er ook voor gekozen om werken van Jef Lambrecht te tonen in de collecties van BPS22. Hiertoe behoort de *Sheherazade* serie van grootschalige tekeningen, inkt op papier geproduceerd tijdens reportages in het buitenland. Maar ook twee getransformeerde "stoelen", die gebruikt werden in een performance die de "heiligverklaring" van Vincent van Gogh nabootste, als echo van zijn exponentiële opkomst op de kunstmarkt. Op zaterdag 11 mei 2024 nam Chris Straetling een van deze stoelen mee voor een "beleefdheidsbezoek" aan de Van Gogh Huizen in Colfontaine en Cuesmes. Hiervan werden een aantal foto's genomen.

Curator: Chris Straetling

*Merci (contre)Facteur !
Mail art #8 -
Jef Lambrecht
(Tentoonstelling uitzicht),
BPS22, 2024.*

Toekomstige tentoonstellingen

Alain Séchas / Juliette Vanwaterloo

Okt. > dec. 2024

Candice Breitz

Feb. > mei 2025

Democracia / Hervé Charles

Juni > aug. 2025

La "S" Grand Atelier

Okt. > dec 2025

Alain Séchas,
Grosse bêtise, 2003.
Coll. van de Provincie
Henegouwen,
Depot BPS22.
Foto Alain Séchas

Beeldmateriaal press

Kan gedownload worden via [Google Drive BPS22](#)

Verplichte vermelding = Naam van het bestand

Tenzij anders vermeld, alle foto's door Leslie Artamonow.

Contacts

Press: CARACAScom

+32 2 560 21 22 | +32 471 81 25 58 | info@caracascom.com

Press en communicatie: BPS22 - Romain VERBEKE

+32 71 27 29 88 | +32 470 80 59 41 | romain.verbeke@bps22.be

BPS22

Museum voor kunst van de Provincie Henegouwen

Boulevard Solvay, 22

6000 Charleroi

+32 71 27 29 71

info@bps22.be

bps22.be

Van dinsdag tot en met zondag, van 10:00 tot 18:00 uur.

Gesloten op maandag en tijdens de periodes van opbouw van de tentoonstellingen.

Prijzen

Volwassenen: 6 €

Senioren: 4 €

Studenten en werkzoekenden: 3 €

Gratis voor kinderen tot 12 jaar en op de eerste zondag van elke maand.

Duvel

Omslagfoto
Boven: Alain Bornain,
Image 23/05, 2023.
Onder: Éric Fourez,
*In de sporen van
de Noordzee...*
(tentoonstellingen
uitzicht), BPS22, 2024.